

pratio quam apli pbauerit.
De nouo nunc loquor testa
mento: quod grecum ēē non
dubium est. excepto aplō ma
theo. qui primus in iudea e
uanglium xpi hebraicis lit
teris edidit. Hoc certe quod
in nro sermone discordat. et
in diuersos riuulorum tra
mites ducit: uno de fonte
querendum est. Prēmīto e
os codices. quos a luciano et
eshyio nuncupatos paucoꝝ
hominum asserit puerfa con
tentio: quib; utiq; nec in ue
teri instrumento post septu
aginta interpretes emenda
re quid licuit. nec in nouo p
fuit emendasse: cum multa
rum gentium linguis scrip
tura ante translata doceat
falsa esse que addita sunt. Igi
tur hec presens prefaciuncula
pollicetur quatuor tantum
euanglia. quorum ordo iste ē.
matheus. marcus. lucas. io
hannes: codicum grecorum
emendata collatione: sed ue
terum. Que ne multum a lec
tionis latine consuetudine

discreparent: ita calamo im
pauimus: ut his tantum que
sensum uidebantur mutare
correctis. reliqua manere pa
teremur ut fuerant. Canones
quoq; quos eusebius cesarien
sis episcopus alexandrinum
secutus ammonium in decem
numeros ordinauit. sicut in
greco habentur expressimus:
quo si quis de curiosis uolue
rit nosse. que in euangliis ut
eadem. uel uicina. uel sola sit.
eorum distinctione cognoscat.
Magnus siquidem hic in no
stris codicib; error inoleuit:
dum quod in eadem re ali
euanglista plus dixit. in alio
quia minus putauerint ad
diderunt: uel dum eundem
sensum alius aliter expressit.
ille qui unum equatuor pri
mum legerat. ad eius exemplū
exteros quoq; estimauerit e
mendandos. Unde accidit
ut apud nos mixta sint om
nia: et in marco plura luce
atq; mather: rursum in ma
theo iohis et marci: et in cete
ris reliquorum que alijs ppa